

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **O. I.**, narozená „X“, státní příslušnost Ukrajina,
t. č. bytem „X“,
zastoupená JUDr. Petrem Adámkem, advokátem,
se sídlem Jeseniova 837/10, 130 00 Praha 3,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**,
se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2019, č. j. OAM-191/ZA-ZA11-VL16-2019,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě, ve znění jejího doplnění ze dne 1. 11. 2019, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2019, č. j. OAM-191/ZA-ZA11-VL16-2019, E. č. „X“, jímž bylo o žádosti žalobkyně ve věci udělení mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že žádost je dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nepřipustná, a proto žalovaný řízení o této žádosti dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě namítala pochybení správního orgánu, které spatřovala v tom, že v průběhu správního řízení uvedla nové skutečnosti, které nasvědčují tomu, že v předmětném případě měla být její opětovná žádost projednána a nikoliv prohlášena za

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nepřístupnou a řízení zastaveno. Trvala na tom, že existují důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 14a zákona o azylu. Žalobkyně uvedla, že nebyla členem žádné politické strany, ale její zaměstnavatel podporoval stranu Regionů, a proto se musela některých politických akcí zúčastnit. Během častých pracovních cest se musela vydávat i do Doněcké oblasti. Na vlastní oči viděla změny v ukrajinské společnosti (demonstrace, barikády s pytlí naplněnými pískem, ozbrojené muže). Po návštěvách sestry a matky v České republice se vždy obávala, že se jí na Ukrajině něco stane, a prožívala psychické stresy. Nervozitou stále trpí a bere na ni uklidňující kapky. Poukázala na skutečnost, že v době podání žádosti o azyl absolvovala rekvalifikační kosmetický kurz a také kurz jazyka českého, aby se mohla uplatnit na trhu práce. Podotkla, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí neuvedl, že důvodem rozvodu s manželem byla skutečnost, že se po rozpadu Sovětského svazu začal projevovat jako ázerbájdžánský nacionalista a pravověrný muslim. Podotkla, že její dcera měla na Ukrajině potíže s přítelem, které se promítly i do jejího života. Přítel její dcery se přidal k bojovníkům pravého sektoru, stal se nedotknutelným, a proto nebyl státními orgány potrestán.

3. Žalobkyně dále namítala, že nesouhlasí s nashromážděnými podklady k politické a bezpečnostní situaci, neboť dojem, že situace se na Ukrajině uklidnila, je pouze zdánlivý. Odstřelování mezi v Doněcké a Luganské oblasti pokračuje. Dále vyjádřila obavy z možného válečného konfliktu o Krym, neboť ukrajinský prezident se neustále vyjadřuje v tom smyslu, že Krym se musí vrátit Ukrajině i za cenu vojenského střetu s Ruskou federací. Žalobkyně zdůraznila, že žalovaný měl posoudit, zda v nové žádosti uvedla nové skutečnosti, které bez jejího zavinění nebyly předmětem zkoumání první žádosti o mezinárodní ochranu. Navíc žalovaný podle žalobkyně nepopírá, že v nové žádosti uvedla nové skutečnosti.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný spolu s předložením správního spisu soudu poskytl i písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný popřel oprávněnost námitek žalobkyně, neboť neprokazují, že by porušil některé ustanovení správního řádu či zákona o azylu. Žalovaný trval na tom, že zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobkyně v průběhu správního řízení uvedla, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí a po jejich vyhodnocení shledal její žádost jako nepřijatelnou. Žalovaný odkázal na správní spis a na žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně ve vyjádření k žalobě souhlasil a právní zástupce žalobkyně se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.

7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu v rámci žalobních námitek dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Ze správního spisu postoupeného žalovaným soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 15. 11. 2016 podala žalobkyně první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jako důvod své žádosti uvedla snahu zůstat na území České republiky se svou matkou, jejíž zdravotní stav vyžaduje její pomoc a podporu. Na území České republiky žije sestra žalobkyně, nicméně ta má svojí rodinu a není schopna se o matku dlouhodobě postarat. Druhým důvodem podání žádosti pak byla obava z ozbrojené konfliktní situace panující v zemi původu. Žalobkyně pracovala jako vedoucí marketingového oddělení do září 2014, kdy z vlastní vůle podala výpověď z pracovního poměru, poněvadž v důsledku válečné invaze docházelo ke stále častějším problémům při dopravování zboží. Žalobkyně pracovala v chemickém závodu a měla obavy, že by případný útok mohl směřovat právě na tento závod, čímž by byla vystavena velkému úniku chemických látek, který by ji nepochybně ohrozil na životě. Trvala na tom, že bezpečnostní situace v zemi původu je velmi nestabilní a značně proměnlivá, projevujícím se na běžném životě lidí tím, že se objevují a zároveň odcházejí velké skupiny lidí, dochází k výtržnictví a nárůstu kriminality.
9. V poskytnutí údajů k druhé žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 13. 3. 2019 žalobkyně jako důvod druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedla, že v rámci výkonu svého zaměstnání v chemičce bylo její povinností jezdit na služební cesty do Doněcké oblasti a osobně tak byla svědkem politických změn v roce 2014, tedy bezpečnostních bodů, barikád z pytlů s pískem, ozbrojených mužů, vojenské techniky a blokování přístupu k bankomatům. Její obavy jsou způsobeny nestabilní politickou situací, která představuje nebezpečí pro její život a zdraví. Rovněž se obává zločinnosti v Záporoží, kde lidé chodili v tlupách, ničili památníky a na účastníky mítinku házeli vejce a sypali mouku. Vedle toho měla obavy z přítele její dcery, který si vydělával peníze na drogy krádežemi. Dále uvedla, že bývalý přítel její dcery jim z bytu ukradl cennosti a hledali ho u nich ozbrojenci. Na podporu svého tvrzení doložila tabulku bezpečnosti oblastních center Ukrajiny (ze které vyplývá, že Záporoží má nejvyšší úroveň kriminality), mapu Ukrajiny (ze které vyplývá, že Doněck je vzdálený od jejího města 200 km) a ukrajinský článek o válečném konfliktu na Ukrajině.
10. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 19. 9. 2019, které bylo žalovanému doručeno dne 16. 9. 2019, žalobkyně doplnila, že Záporožská oblast se nachází poblíž Krymu a vzhledem k tomu, že Ruská federace vybudovala most přes Kerčský průliv, hrozí přenesení ozbrojeného konfliktu i do této oblasti. Vedle toho uvedla, že bývalý přítel její dcery jí po jejím návratu na Ukrajinu vykradl kosmetický salónek a nadále jí vyhrožuje.
11. Žalovaný si dále jako podklad pro rozhodnutí vyžádal materiály z předchozího řízení č. j. OAM-979/ZA-ZA11/2016, informaci OAMP – Ukrajina, Situace v zemi – Politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby, ze dne 25. 4. 2019 a informaci Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 15. 8. 2019, č. j. 131227-6/2019-LPTP o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu a po dlouhodobém pobytu v zahraničí po návratu do vlasti.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

12. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
13. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
14. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
15. Podává-li žadatel o mezinárodní ochranu opakovanou žádost, stanoví zákon o azylu pro věcné posouzení žádosti podmínku tvrzení nových skutečností či zjištění, které nebyly bez zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení. Je tedy povinností žadatele, aby takovéto nové skutečnosti či zjištění správnímu orgánu v nové žádosti uvedl. Tvrzené nové skutečnosti musejí pak současně splňovat i druhou podmínku obsaženou v § 11a odst. 1 písm. b), a to že tyto skutečnosti svědčí o tom, že by cizinec mohl být ve své vlasti pronásledován z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu či že mu hrozí vážná újma dle § 14a zákona o azylu.
16. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyně touto žalobou napadá již v pořadí druhé rozhodnutí žalovaného, jímž žalobkyni nebyla přiznána mezinárodní ochrana dle zákona o azylu. Meritorní soudní přezkum rozhodnutí o první žádosti, byl proveden rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 8. 2018, č. j. 42 Az 11/2017-28, kterým byla žaloba žalobkyně zamítnuta pro nedůvodnost. Následná kasační stížnost žalobkyně proti rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 8 Azs 270/2018-38, odmítnuta pro nepřijatelnost.
17. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65 (dostupný na www.nssoud.cz) vyplývá, že hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotně-právní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.
18. V předmětné věci je mezi stranami sporné, zda žalobkyně při své opakované (druhé) žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedla nové skutečnosti, které bez své viny nemohla uvést již v první žádosti o mezinárodní ochranu a které zároveň mohou naplnit obavu z pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či nebezpečí vážné újmy žalobkyně ve smyslu § 14a zákona o azylu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Primárně se soud zabýval otázkou, zda žalobkyně ve své opakované žádosti uvedla nové skutečnosti, které bez své viny nemohla učinit předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení. K tvrzení žalobkyně, že v rámci výkonu svého zaměstnání v chemičce bylo její povinností jezdit na služební cesty do Doněcké oblasti, osobně tak byla svědkem politických změn v roce 2014 a obav z narůstající kriminality v Záporoží, soud konstatuje, že tuto skutečnost žalobkyně jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uvedla již v první žádosti o udělení azylu. Toto tvrzení žalobkyně se tak nedalo vyhodnotit jako nová skutečnost pro udělení mezinárodní ochrany.
20. Žalobkyně tvrdila, že Záporožská oblast se nachází poblíž Krymu, kde hrozí ozbrojený konflikt z důvodu postavení mostu přes Kerčský průliv. K této skutečnosti soud konstatuje, že ve své první žádosti se žalobkyně obávala již probíhajícího ozbrojeného konfliktu na Ukrajině v Doněcké oblasti, kam musela v rámci výkonu svého povolání služebně cestovat. Nicméně v pozdě podaném vyjádření k podkladům rozhodnutí ve věci druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedla, že na Krymu hrozí ozbrojený konflikt. Podle názoru soudu se v případě poukazu na možný ozbrojený konflikt na Krymu nejedná o novou skutečnost, kterou bez svého zavinění nemohla žalobkyně uvést ve své první žádosti, neboť ačkoliv tvrzená krize ohledně mostu přes Kerčský průliv měla probíhat v době po vydání rozhodnutí o předchozí žádosti (dle tvrzení žalobkyně se jedná o podzim 2018), tak dle podkladů nashromážděných žalovaným, konkrétně z informace OAMP – Ukrajina, Situace v zemi – Politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby, ze dne 25. 4. 2019 vyplývá, že situaci na Krymu a v Sevastopolu lze považovat za mezinárodní konflikt, který začal nejpozději dne 26. 2. 2014. K incidentu v Kerčském průlivu došlo dne 25. 11. 2018 a vyhlášený válečný stav skončil dne 26. 12. 2018. Žalobkyně v této době nepobývala na Ukrajině, ani v této době nepodala druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Na ozbrojený konflikt na Krymu je nutno nahlížet jako na celek, a proto krátkodobá změna stavu, nemůže mít z dlouhodobého hlediska vliv na trvající ozbrojený konflikt, který započal již před podáním první žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu. První podmínku uvedenou v § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu nemůže tedy soud považovat za splněnou. Druhou podmínku, tedy že nově uvedené důvody pro udělení mezinárodní ochrany svědčí o tom, že by žalobkyně mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že jí hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona, soud vzhledem k nesplnění první podmínky neposuzoval.
21. Žalobkyně dále nově tvrdila, že novou skutečností rozhodnou pro udělení azylu byla její obava z bývalého přítele její dcery, který jim vyhrožoval pro náboženské vyznání jejího bývalého manžela. K tomuto tvrzení soud konstatuje, že ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně uvedla, že na jaře 2014 jim (žalobkyni a její dceři) došlo, že situace na Ukrajině je vážná. Čekaly, až dcera ukončí studium na univerzitě, k čemuž došlo v červnu 2014. Její dcera pak odešla z Ukrajiny za otcem do Ázerbájdžánu. Žalovaný tak neměl důvod se v předchozím správním řízení meritorně vypořádávat s otázkou pronásledování žalobkyně ze strany bývalého přítele její dcery, tedy ze strany soukromé osoby, neboť žalobkyně toto netvrdila. Naopak tvrdila, že důvodem odchodu její dcery ze země původu byla bezpečnostní a politická situace. Nicméně ve své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně uvedla, že v případě návratu do vlasti se obává bývalého přítele její dcery, který je okradl a vyhrožoval jim. Dcera žalobkyně opustila Ukrajinu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kvůli bezpečnostní a politické situaci a kvůli problémům s bývalým přítelem. Podle názoru soudu se v případě poukazu na pronásledování ze strany bývalého přítele dcery žalobkyně nejedná o novou skutečnost, kterou bez svého zavinění nemohla uvést ve své první žádosti, neboť tvrzené pronásledování mělo probíhat v době před vycestováním dcery žalobkyně do Ázerbájdžánu a před vycestováním žalobkyně z Ukrajiny, tedy před vydáním rozhodnutí o předchozí žádosti žalobkyně (dle tvrzení žalobkyně se s dcerou v roce 2014 rozhodly z bezpečnostních důvodů opustit Ukrajinu). První podmínku uvedenou v § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu nemůže tedy soud považovat za splněnou. Druhou podmínku, tedy že nově uvedené důvody pro udělení mezinárodní ochrany svědčí o tom, že by žalobkyně mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že jí hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona, soud vzhledem k nesplnění první podmínky neposuzoval.

22. Pro úplnost soud konstatuje, že dle právní úpravy účinné do 17. 12. 2015 postačovalo splnění podmínky tvrzení nových skutečností k tomu, aby byla opakovaná žádost shledána jako přípustná a správní orgány musely přezkoumat meritorně opakovanou žádost cizince o mezinárodní ochranu v plném rozsahu. Po novele provedené zákonem č. 314/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, přibyla další kumulativní podmínka pro shledání opakované žádosti o azyl jako přípustné, a to podmínka, že nově uvedené skutečnosti svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Z nové dikce zákona tedy jednoznačně vyplývá, že například nové skutečnosti, kterými by cizinec v opakované žádosti poukazoval na možnost přiznání humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, nejsou samy o sobě důvodem pro shledání opakované žádosti o mezinárodní ochranu jako přípustné a nezakládají nutnost opakované posoudit meritorně žadatelovu žádost.
23. V žalobou napadeném rozhodnutí tak žalovaný dle soudu správě dospěl k závěru, že s ohledem na nesplnění první z kumulativních podmínek zakotvených v § 11a odst. 1 zákona o azylu je nutno opakovanou žádost žalobkyně o přiznání mezinárodní ochrany považovat za nepřípustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. S tímto závěrem se plně ztotožnil i soud.
24. Soud nepřisvědčil námitce žalobkyně, že žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí neuvedl, že důvodem jejího rozvodu s manželem byl jeho narůstající nacionalismus a muslimská víra. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně je rozvedená. Skutečnost, která vedla k rozpadu manželství žalobkyně, není pro potřeby udělení mezinárodní ochrany relevantní. V této souvislosti je nutné poukázat na skutečnost, že žalobkyně ani netvrdila, že v případě návratu na Ukrajinu má obavy ze svého manžela.
25. Soud nemohl přisvědčit ani námitce žalobkyně v tom smyslu, že by se žalovaný k jejím novým důvodům pro udělení mezinárodní ochrany nevyjádřil, neboť na straně 5 - 6 napadeného rozhodnutí žalovaný popsal, z jakých důvodů není žalobkyní tvrzené pronásledování ze strany bývalého přítele její dcery a ozbrojený konflikt na Krymu důvodem pro posouzení její opakované žádosti jako přípustné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

26. Žalobkyně rovněž nesouhlasila s nashromážděnými podklady, které podle jejího názoru objektivně nedokládají aktuální situaci na Ukrajině. Této námitce žalobkyně soud nepřisvědčil. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81 (dostupný na www.nssoud.cz): „*Informace o zemi původu použité ve věci mezinárodní ochrany musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“ Žalobkyně byla za účasti právního zástupce seznámena s podklady rozhodnutí a k vyjádření jí byla poskytnuta lhůta do dne 12. 9. 2019. Žalobkyně lhůtu k vyjádření nedodržela, když vyjádření bylo žalovanému doručeno až dne 16. 9. 2019, přičemž datováno bylo 19. 9. 2019. Nicméně i tak vzal žalovaný vyjádření žalobkyně v úvahu, když se v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádal s její obavou z možného ozbrojeného konfliktu na Krymu. Nashromážděné podklady ze dne 25. 4. 2019 a 15. 8. 2019 jsou relevantní a časově se vztahují k době, v níž bylo o druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyni rozhodováno. Soud nemá důvod pochybovat o jejich aktuálnosti a či hodnověrnosti.
27. Soud má také za to, že skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný a odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu § 3 správního řádu s tím, že rozhodnutí je taktéž přesvědčivě odůvodněno dle požadavků § 68 odst. 3 správního řádu, a naplňuje požadavky na identifikaci účastníků řízení ve smyslu § 68 odst. 2 ve spojení s § 27 odst. 1 a § 18 odst. 2 správního řádu. Nebylo rovněž shledáno, že by žalovaný rozhodoval odlišně oproti skutkově podobným nebo totožným případům. Vydáním napadeného rozhodnutí tedy nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu ani zákona o azylu, a proto soud žalobu výrokem I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Současně soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, Shodu s prvpisem potvrzuje G. Z.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 6. února 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)